

Bogár László: ?rültség, de…

2024 március 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ha ?rült beszédnek is véljük Emmanuel Macron megnyilvánulásait, de talán van benne rendszer

Pontosabban ?rült beszéd, de van benne rendszer, ahogy Hamlet mondja. Nos, ha ?rült beszédnek is véljük Emmanuel Macron megnyilvánulásait, de talán van benne rendszer, igaz kicsit szürreális, de arra mindenképpen

érdemes, hogy eltöprengjünk fel?le.

Nem árt tudni, hogy Macron egy Rothschild-m?helyben nagy m?gonddal legyártott „célszerszám”, úgy, hogy megnyilatkozásai mögött mindig adódhat „valami”, amit nem árt végiggondolni, és alighanem most is err?l van szó. Látszólag ugyan valóban ?rültségnek t?nhet a háborús uszítás, a NATO nyílt konfrontációjának sürgetése Oroszországgal, de ha ezeket a kijelentéseket egy másik értelmezési keretbe helyezzük át, e megnyilatkozások értelme is gyökeresen megváltozik. Egyre több jel utal arra, hogy a „birodalomkiválasztó f?hatalom” meghozta a döntését az amerikai birodalom további sorsát illet?en. Az is egyre nyilvánvalóbb, hogy e projekt végrehajtója csak Donald Trump lehet, akit ugyan most gyilkos nyomás alatt tart a birodalom jelenlegi uralmi struktúrája, ám groteszk módon ezzel éppen ? maga járul hozzá Trump vélhet?en nagyarányú gy?zelméhez.

A régi/új elnök feladata az lesz, hogy gyökeresen átalakítsa Amerika, mint globális birodalom világhatalmi struktúráját. Ma még csak nagyon bizonytalanok e stratégia körvonalai, de azért néhány alapvet? összefüggés mégiscsak felsejlik. Például az, hogy az „új” amerikai birodalom maradék energiájának többségét Kínára és a csendes óceáni térségre irányítja majd, és ezzel párhuzamosan lényegében érdektelenné válik számára Oroszország, Európa és benne Ukrajna is. Oroszország azért, mert láthatólag képtelen már úgy kifosztani, mint a „régi szép jelcini id?kben”, vagy legalábbis, mint azt az Ukrajnában kiprovokált proxyháborúja bizonyítja, olyan magasak lennének e kifosztás fajlagos költségei, hogy ez már nem éri meg a birodalom számára. Ahogy Afganisztánból is azonnal kivonult, amikor az „deficites” projektté vált. Európa pedig olyan mértékben gyengült meg és értékel?dött le, hogy ezért vált érdektelenné az amerikai birodalom számára.

És itt kezd megmutatkozni a „rendszer” Emmanuel Macron ?rült beszédében. Ha ugyanis az amerikai birodalom számára érdektelenné válik Oroszország, Európa és benne Ukrajna, akkor automatikusan elkezd?dik a hatalmi harc az európai dominanciáért, meg persze Ukrajna újrafelosztásáért. Formálisan persze „fennáll” majd továbbra is egy Ukrajna nev? ország, de olyan befolyási övezetekre tagolva, ami ezt a szuverenitást formálissá teszi. Az a háború utáni roncstemet?, amivé Ukrajna válik, amúgy sem volna alkalmas arra, hogy egységes entitásként létezzen. És mivel Európa meghatározó hatalma, Németország hanyatlóban és szétzüll?ben van, hisz lényegében minden dimenzióban meggyengültek uralmi pozíciói, ez automatikusan feler?síti a francia hatalmi ambíciókat. Macron ?rült beszéde, a látszólag Oroszországnak szánt fenyeget? üzenetei tehát legf?képpen Németország számára jelentenek figyelmeztetést, azt teszik közhírré, hogy Franciaország atomhatalom, és kész betölteni azt a katonai és hatalomgazdasági ?rt, amit a meggyengül?, széthulló Németország hagy maga után.

Tovább bonyolítja a helyzetet, hogy Németország számára nemcsak nyugat fel?l, hanem kelet fel?l is megjelent az új rivális, a soha nem látott gyorsasággal militarizálódó Lengyelország „személyében”. (A NATO-n belül messze Lengyelország költ a legtöbbet katonai kiadásokra, GDP arányosan többet, mint az Egyesült Államok, egész pontosan négy százalékot.) Egyre inkább realitásként jelenik meg egy olyan „új birodalom víziója”, amely a Baltikumtól a Balkánig húzódó lengyel–litván–ukrán–román hatalmi koncentrációként rendezné birodalommá ezt a Köztes Európát, természetesen lengyel dominanciával. Ez egy újabb „cordon sanitaire” volna Oroszországgal szemben, de egyúttal Németországra is figyelmeztet?-fegyelmez? er?vel bírna. Azt pedig már talán nem is kell hangsúlyozni, hogy Franciaország nyújtaná a nukleáris véd?erny?t ennek a Németországot keletr?l „ingyen” sakkban tartó konstrukció számára. És innen már talán kissé érthet?bb az „?rült beszéd” és a bel?le felsejl? „rendszer”.

Ma még talán kicsit (nem kicsit, nagyon!) szürreális mindez, de érdemes végiggondolnunk azt, hogy az elmúlt két év során csupa olyan dolog történt, amit nem sokkal el?tte még egy beteges agy sötét, szürreális víziójának gondoltunk volna. Az, hogy sok százezer halálos áldozattal járó iszonyatos háború dúl, és egyértelm?vé válik, hogy az európai határok ezután is ugyanolyan brutálisan fognak változni, mint az elmúlt évszázadok során, ma már evidencia. Az is kiderült (pedig eddig is sejthettük volna), hogy nincs gyerekesebb illúzió, mint a „szuverenitás” mítosza, mert újra világossá válik, hogy „szuverenitásod” csak akkor és addig van, amíg van er?, ami ezt biztosítja számodra, mert egyébként pillanatok alatt hullik szét minden, amir?l hajlamos voltál azt hinni, hogy örökké tart majd. Never say never, mondja az angol, soha ne mondd, hogy soha, és persze sohase mondd, hogy örökké.

Az utóbbi közel nyolcvan év valóban sikeresen építette fel azt az illúziót, hogy el?bb-utóbb mindenütt gy?z a liberális demokrácia plusz szabad piacgazdaság kombó, és akkor mindenki boldogan él, míg meg nem hal. Most az látszik kiderülni, hogy ez a kombó eddig is csak a globális hatalomgazdaság kegyetlen diktatúráját elrejt? virtuális valóság volt, ám a világ „nem létez?” urai már nem szórakoznak többé e látványtechnikai mutatvánnyal, hanem közvetlenül tolják arcunkba a brutális valóságot. Ahogy Cseh Tamás énekli: álomnak vége van.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló